

ÅBENT SAMRÅD I SOCIALUDVALGET DEN 6. DECEMBER 2006

(ordret afskrift med forbehold for fejl og udeladelser).

ÅBENT SAMRÅD I SOCIALUDVALGET

Vedr. samrådsspørgsmål D

Den 6. december 2006, kl. 9.00-10.00

Pia Kristensen (formand for Socialudvalget):

Velkommen til det åbne samråd om situationen på de sociale institutioner. Jeg vil sige velkommen til socialministeren og den ene embedsmand fra Socialministeriet. Også velkommen til pressen.

Jeg skal gøre opmærksom på, at da det er et åbent samråd, så bliver det optaget på cd, så vi skal alle bruge mikrofonerne.

Først så vil jeg give ordet til Lise von Seelen, der er spørgsmålsstiller. Værsgo.

Lise von Seelen (S):

Ja, tak for det. I forbindelse med kommunalreformen havde vi jo mange drøftelser, hvordan det ville gå for de sociale institutioner, som har at gøre med de mennesker, som har brug for det allermest specialiserede tilbud, det der er allermest målrettet lige præcis deres handicap. Og i de debatter snakkede vi meget om, at man kan være bekymret på forskud, og det var der nogle af os, der har været. Og på det tidspunkt der spurgte vi jo ind til: Hvordan kan vi følge med i det her, og hvordan kan vi være sikre på, at der ikke sker forringelser for de mennesker, som er sårbare over for forandringer, og som bestemt ikke har fortjent forringelser, hvis deres levevilkår skal være gode?

Nu har vi så fået en undersøgelse, der viser, at de mennesker, der arbejder de steder, hvor de her særlige tilbud gives, de er nu i forbindelse med den kommunale budgetlægning blevet spurgt om, hvordan de opfatter fremtiden ser ud. Og over halvdelen af dem siger, at de kan se, at de steder, vi kender her, over halvdelen af dem bliver ramt af besparelser, og det, der er deres bekymring, er, at visitationerne bliver strammet op, det vil sige, at man måske i fremtiden får mennesker, som får mindre specielle tilbud i de nye storkommuner, samtidig med at man som en følge af det kan se, at specialiseringen sandsynligvis vil blive mindre.

Det er altså ikke en bekymring, som er varm luft. Det er altså de mennesker, der arbejder med de her mennesker, og som har været i dialog med de nye kommuner omkring budgetlægning, der fortæller os de her ting. Og derfor så ville vi gerne høre, hvilke tanker ministeren har for at sikre, at der nu ikke sker forringelser for den her gruppe borgere, som

(ordret afskrift med forbehold for fejl og udeladelser).

har en meget udsat livsposition?

Udvalgsformanden (Pia Kristensen):

Tak for det. Så vil jeg give ordet til socialministeren.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Ja tak, og tak for samrådsspørgsmålet. Og jeg vil gerne indlede med at sige, at selvfølgelig skal vi jo følge med i, hvad er nu konsekvenserne af kommunalreformen, og det vil jeg også gøre på forskellig vis, og det vil jeg vende tilbage til, men også her indledningsvis understrege, at sigtet jo bestemt ikke er, at der skal ske forringelser, men tværtimod, at det gerne skulle være bedre. Og det tror jeg også vi vil komme til at se som følge af kommunalreformen og de bedre muligheder, der dermed kommer for at sætte rigtigt ind i forhold til de mennesker, som har det svært.

Da SL offentliggjorde konklusionerne fra deres rundspørge blandt institutionslederne på socialområdet, da tog KL straks afstand fra konklusionerne af rundspørgen, og KL kaldte det for »beskydning uden rygdækning«. Og det synes jeg faktisk er meget rammende sagt om den rundspørge, som SL jo selv afstår fra at kalde en egentlig undersøgelse.

Det må være klart for alle, der læser SL's rundspørge, at der ikke er tale om en objektiv undersøgelse eller noget, det bare minder om en faktabaseret undersøgelse. Der er tale om en rundspørge, hvor der spørges mere til enkeltpersoners subjektive holdninger og meninger end til objektive fakta. Jeg mener jo bestemt, at forskellige former for undersøgelser er vigtige på socialområdet, og det er vigtigt, at der lokalt og centralt lyttes til de meninger og holdninger, der rører sig både blandt brugere og personale. Men det skal gøres ordentligt, og en rundspørge, der fremkalder overskrifter som »Handicappede bliver ramt af sparekniven«, sådan en rundspørge synes jeg bør være baseret på objektive fakta, og hvis den ikke er det, ja, så medvirker man bare til at fremmane skræmmebilleder, som ikke gør nogen af os klogere.

SL's rundspørge blev gennemført på et tidspunkt, hvor flere kommuner endnu ikke havde vedtaget 2007-budgettet, og hvor godt halvdelen af institutionslederne ikke kender deres institutionsbudget for 2007. De ved altså ikke, om der skal ske besparelser på netop deres institution. De ved ikke, hvor meget; de ved ikke, i hvilken sammenhæng der eventuelt skal ske besparelser, og det synes jeg rejser jo i høj grad tvivl om rundspørgens konklusioner.

Og i det hele taget, så handler rundspørgen hovedsagelig om, hvad nogle, altså forstandere, tror eller fornemmer, at nogle andre, nemlig kommunerne, vil gøre, og hvordan

(ordret afskrift med forbehold for fejl og udeladelser).

de vil handle fremover. Kommunerne selv bliver ikke taget i ed, deres budgetter er ikke analyserede, og deres arbejde med rammeaftalerne er helt udeladt, og de gensidige kommunale tryghedsaftaler ignoreres.

Jeg vil langt hellere se på fakta, og fakta er, at de netop indgåede rammeaftaler viser, at der fortsat er den specialisering, de brugere og det personale, som der hele tiden har været i tilbuddene.

Det første punkt, jeg så vil kommentere af mere specifikke ting i rundspørgen, det er påstanden om strengere visitation. Der er cirka 22 pct., der svarer, at de mener, der kommer en strengere visitation. Jeg synes, det giver et meget godt indtryk af kvaliteten eller rettere manglen på det samme i SL's rundspørge, at institutionslederne spørges, om der er udmeldt en strengere praksis for visitationen i fremtiden. Sagen er jo, at de kommuner, som skal udmelde den praksis, for hovedpartens vedkommende først er på plads den 1. januar.

Og rammeaftalerne viser det modsatte. De viser nemlig, at kommunerne i samme omfang som hidtil vil benytte de specialiserede tilbud. Det skal også ses i sammenhæng med de tryghedsaftaler, som kommunerne indbyrdes har indgået, og som indebærer, at kommunerne de første 2 år har forpligtet sig til indbyrdes fortsat at benytte de tilbud, som overtages fra de nuværende amtskommuner.

Hvis de svar, der så er givet om strengere visitation, specielt går på børneområdet og færre anbringelser som følge heraf, ja, så kan det måske skyldes anbringelsesreformen, som jo dels kræver grundigere undersøgelser på børneområdet, dels at kommunerne i forhold til ungegruppen skal overveje at finde andre anbringelsesformer end de traditionelle, samt at der skal ske et øget brug af netværksanbringelser, som jo har været noget, som alle partierne bag anbringelsesreformen er enige i. Men vi ved jo ikke mere, hvad der ligger bag de udmeldinger, og som sagt, så de kommuner, der skal melde det, er jo hovedsagelig først på plads 1. januar.

Så er der kommentar ... eller så vil jeg gerne kommentere påstanden om, at de sociale tilbud vil få flere forskellige målgrupper end i dag, og at der vil ske en udvanding af specialtilbuddene.

I SL's rundspørge er institutionslederne blevet spurgt, om de tror, at deres institution fremover vil få flere målgrupper end i dag. Svaret baserer sig altså på et meget hypotetisk grundlag, og som nævnt er der intet i rammeaftalerne, der tyder på, at der vil ske en afspecialisering af de sociale tilbud. Men derudover så har vi jo nu også fået en hel ny database, nemlig tilbudsportalen, hvor både I og jeg for den sags skyld kan følge, om udbuddet af specialiserede pladser fortsat er højt.

Jeg vil gerne understrege, at kommunerne jo skal sørge for en helhedsplanlægning i deres sociale tilbud, og de skal sørge for, at de behov, som borgeren har, bliver mødt på

(ordret afskrift med forbehold for fejl og udeladelser).

kvalificeret vis. Så kommunerne skal selvfølgelig fremtidssikre deres institutions målgrupper, og institutionerne skal følge med de ændringer, der kan ske i målgrupperne.

I øvrigt så har borgerne jo med en ændring af retssikkerhedsloven, der blev vedtaget i begyndelsen af året, krav på at modtage oplysninger om kommunernes beslutninger om den konkrete indsats, som iværksættes, og formålet med indsatsen, når kommunen træffer afgørelse om borgernes ret til visse tilbud efter lov om social service. Vi har jo simpelt hen skærpet kravene til, hvad borgeren skal have kendskab til i forhold til de afgørelser, der træffes. Så borgerne får nu langt bedre mulighed end tidligere for at se, om de får de tilbud, de har krav på, og de vil jo også af sig selv kunne gå ind på tilbudsportalen og se tilbuddenes beskrivelse af sig selv og dermed også vurdere, om indholdet i tilbuddet svarer til det, som de har krav på jævnfør kommunens afgørelse. Og endelig medfører ændringen af retssikkerhedsloven jo også, at borgernes ret til at klage til de sociale nævn over kommunens afgørelse også omfatter kommunens beslutning om den konkrete indsats og formålet med indsatsen.

Så vil jeg gerne sige, at Socialministeriet jo vil følge udviklingen på socialområdet meget nøje efter reformens ikrafttræden. Det bliver en kvalificeret opfølgning, hvor udviklingen dokumenteres, og hvor myndigheder og brugere er i dialog om indsatsen. I hver kommune er der etableret handicapråd, der skal sikre dialog omkring den handicappolitiske udvikling, og i hver region nedsættes udviklingsråd, hvor kommuner, regioner og brugere i fællesskab skal indsamle og bearbejde information om udviklingen og på grundlag af dokumentation gå i dialog om den aktuelle indsats og behovene fremover.

Udviklingsrådene kan selv vælge, hvilke problemstillinger de vil gå i dybden med. Jeg forventer dog, at de vil have særlig kig på temaer som besparelser, strammere visitation og afspecialisering. Og endelig vil jeg selvfølgelig også som ressortminister følge udviklingen på det sociale område gennem de sædvanlige kanaler, kendskab til forskellige sager, statistikker m.v.

Endelig så har jeg bemærket mig i undersøgelsen eller i rundspørgen, at de fleste institutionsledere udtaler sig positivt om kommunernes modtagelser og interesse for dem. En positiv holdning på begge sider er et vigtigt udgangspunkt for et godt fremtidigt samarbejde.

Og skulle jeg fremhæve nogle af citaterne fra rundspørgen, så skulle det være tre citater, som jeg synes er meget rammende i forhold til samarbejdet med kommunerne. Det ene citat hedder: Meget imødekommende og interesseret kommune med stor respekt for specialområdet og specialviden. Det andet: Vi er blevet rigtig godt modtaget i X Kommune, som vi overflyttedes til, professionelt og personligt. Stor lydhørhed, og vi glæder os til at få udbygget samarbejdet. Og det tredje: Dejligt, at kommunalreformen også benyttes til

(ordret afskrift med forbehold for fejl og udeladelser).

eventuel udvikling til at vurdere, om den gamle og rutineprægede praksis også passer til fremtidens behov.

Det ville selvfølgelig have været ideelt, hvis alle institutionsledere havde svaret på samme måde, men når noget skal gå hurtigt, ja, så vil det også af nogle blive opfattet som hektisk og kaotisk. Det bærende syn fra regeringens side har været at minimere utrygheden og den periode, hvor der kunne være uklarhed om det fremtidige sociale danmarkskort, og den fremtidige rollefordeling.

Og jeg synes egentlig, at som det er gået indtil nu, og som vi kan læse ud af rammeaftalerne, så tegner det godt for samarbejdet mellem kommuner og institutioner fremover.

Udvalgsformanden (Pia Kristensen):

Tak for ministerens redegørelse. Jeg har foreløbig fire spørgere stående på listen. Den første er Martin Lidegaard. Værsgo.

Martin Lidegaard (RV):

Tak og tak for besvarelsen. Jeg vil gerne bore lidt ned i, hvordan ministeren så har tænkt sig selv at evaluere hele den omvæltning, der er sket, fordi nu nævnte du, at man skulle selvfølgelig tage handicaprådene, og der vil foregå sådan nogle, om man så må sige, decentrale evalueringer af, hvordan det er gået, og det er en proces, som jeg også finder meget vigtig, men jeg går ud fra, at ministeriet selv har planlagt på et eller tidspunkt at foretage en mere sådan, hvad skal man sige, bred national, dybdegående evaluering. Hvornår og hvordan forestiller man sig, den skal finde sted?

Udvalgsformanden (Pia Kristensen):

Tak, Så er det Lise von Seelen.

Lise von Seelen (S):

Ja, jeg vil også takke for besvarelsen. Og så vil jeg sige, det, ministeren slutter af med at sige, at de mennesker, der deltager i rundspørgen eller undersøgelsen, hvad vi nu vil vælge at kalde det her, de har formuleret sig positivt om deres nye driftsherrer, det synes jeg er udtryk for, at undersøgelsen netop ikke er et spørgsmål om at lave obstruction. Det her er nogle mennesker, der er blevet spurgt, og de siger jo i virkeligheden: Vi vil gerne indgå i det her på en konstruktiv måde, og så har vi de her bemærkninger at gøre - som jeg synes vi som politikere simpelt hen må tage ind og overveje. Det er nogle fagfolk, som er allertættest på de her borgere, der siger, at de kan se, at der sker besparelser, det er jo, efter de har været i

(ordret afskrift med forbehold for fejl og udeladelser).

kontakt med kommunerne og deres budgetlægninger, og de siger samtidig, at de kan se, at der i de drøftelser er en formodning om, at visitationerne vil blive strammet op.

Så derfor så synes jeg, at selv om undersøgelsen ikke er en videnskabelig undersøgelse, det giver den i øvrigt heller ikke indtryk af og heller ikke udtryk for, så synes jeg, at det er nogle ting, som vi som politikere bør tage ind og sige: Her er altså nogle folk, der er tæt på, som fortæller os noget, der er vigtigt.

Ministeren siger også, at det handler om at følge udviklingen. Jeg havde jo sådan håbet, at vi havde en socialminister, der havde sagt, at vi vil være med til at styre udviklingen for de mennesker, som er så udsatte her i vores samfund, fordi selv om opgaven løses ude i kommunerne, så er det jo et samspil imellem os og kommunerne. Så jeg synes ikke, at det er at have ambitioner nok på området, at ministeren siger, at man vil følge udviklingen.

Grunden til, at jeg synes, vi skal være optaget af det, det er, at hvis man kun følger udviklingen, så vil vi hele tiden komme på baghold af de handlinger, der sker. Det vil sige, at nogle af de mennesker, som har brug for nogle helt særlige tilbud, de er blevet flyttet, når vi opdager det, når man kun følger udviklingen. Og de mennesker her er altså så sårbare, at flytninger i et tilbud, forandringer i tilbud betyder utrolig meget for hele deres tilværelse, for, om de har mulighed for at udvikle sig fortsat i deres liv.

Så derfor så ville jeg sådan håbe, at ministeren ville være med til i stedet for at bare følge udviklingen og så være med til at styre udviklingen og komme ind foran og sige, at de her mennesker, der skal vi sikre, at de forandringer, der sker, for selvfølgelig skal der også ske forandringer i det her område lige som i alle andre områder, men de skal bare ikke ske på bekostning af udviklingsmuligheder og trygheder for de meget sårbare mennesker.

Så vil ministeren ikke være med til at styre i stedet for bare at være med til at følge?

Udvalgsformanden (Pia Kristensen):

Ja tak. Så er det Anne Baastrup.

Anne Baastrup (SF):

Jeg vil også sige, en lidt mere ydmyg tilgang til hele den her problemstilling ville have klædt socialministeren. Socialministeren ved eller burde vide, at vi på baggrund af grundtakstmodellen fik nedlagt adskillige familieinstitutioner; institutioner, hvor mor og barn i fællesskab kunne finde ud af: Hvordan kunne vi tackle livet fremover? Mor kom i behandling, samtidig med at hun var sammen med barnet. De institutioner eksisterer stort set ikke.

(ordret afskrift med forbehold for fejl og udeladelser).

Hvis ministeren ikke viser en højere grad af ydmyghed over for det her område, så frygter jeg, at den overskrift, som der er i Mandag Morgen: »Handicappede bliver ramt af sparekniven«, at den rent faktisk bliver til virkelighed. Fordi det, vi jo kan se, det er, at næsten 60 pct. de har fået vedtaget et budget, de kender deres penge, de ved, hvilke konsekvenser det får, og de svarer på baggrund af det. Hvis man så derudover går ind i rundspørgen og siger: Er der udmeldt en strengere praksis for visitation i fremtiden? Der er næsten 14 pct., der siger ja, og ministeren siger bare, at de er dumme oven i hovedet, SL, at de overhovedet laver denne her undersøgelse. Jeg synes altså, at ministeren skulle prøve at genoverveje sine ord.

Så spørger man: Har forvaltningen udmeldt, at der skal spares penge på de sociale tilbud i kommunen? Ja, på længere sigt, ja, fra og med 2007. Der er mere end 50 pct., der siger ja. Og ministeren siger bare, at det her det er på alt for løst et grundlag.

Jeg synes en højere grad af ydmyghed burde klæde ministeren, men jeg ved jo, at regeringen ikke ønsker at vide noget, før det hele det ramler i nakken. Så må vi så håbe, vi får en anden regering.

Det, jeg så godt konkret vil spørge ministeren om, det er: Hvis en borger flyttes, er det så muligt for de pårørende at klage til det sociale nævn med opsættende virkning, således at den pågældende ikke bliver flyttet?

Jeg ved ikke, om ministeren kan huske sagen fra Struer, hvor man konkret nedlagde et specialtilbud om fritidsforanstaltninger, SFO-ordning for alvorligt handicappede autister. Det besluttede man åbent i kommunen, hvor kulturudvalgsformanden sagde, at det her er, fordi vi skal spare 9 mio. kr. Så var vi nogle stykker, der begyndte at råbe op, og sådan som jeg kan forstå, så de fleste af børnene de har fået lov til at gå i det tilbud, de hidtil havde fået.

Men det er bare ét af de mange eksempler, som ministeren vil blive overvældet med, og hvis det er, ministeren fastholder: Jeg vil ikke vide noget - så må vi andre jo så forsøge at oplyse ministeren.

Udvalgsformanden (Pia Kristensen):

Ja tak, og den sidste, jeg har på listen, er Vibeke Grave.

Vibeke Grave (S):

Ja, jeg vil også gerne sige tak for besvarelsen og følge lidt op der, hvor Anne Baastrup slipper, fordi ministeren taler om, at der skal fakta på bordet, når vi skal de her sammenhænge her. Det er jeg ganske enig i, men vi ved jo også godt, at budgetterne er vedtaget ude i kommunerne i dag, og derfor må man jo kunne sige noget fra ministerens side om udviklingen, også mere konkret faktisk, altså med fakta.

(ordret afskrift med forbehold for fejl og udeladelser).

I hvert fald i de områder af landet, hvor jeg befinder mig, der kan jeg i hvert fald se, at det er et område, der er udsat for besparelser. Vi har for nylig haft konkrete sager, hvor unge autister skal flytte sammen med andre. Det er ... de popper op over hele landet, de her sager her. Det handler ikke så meget om anbringelse af børn i det her, men det handler om de allersvageste borgere, vi har. De vil ikke kunne gå ud og bruge et brugerråd eller andre dele, som man vil kunne iværksætte og give dem som en mulighed som borger, for de vil simpelt hen ikke være i stand til at gå ind og kende deres egne rettigheder; der er jo andre, der skal gøre de dele for dem.

Men jeg synes, at det er fint, at man fra ministerens side klager over, at undersøgelsen her den ikke er præcis og med fakta. Men kan vi så ikke få de fakta på bordet, fordi de er jo til stede på nuværende tidspunkt? Tak.

Udvalgsformanden (Pia Kristensen):

Ja tak. Så er det socialministeren. Værsgo.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Ja tak. Først til Martin Lidegaard: Hvordan jeg vil følge udviklingen på området? Jeg var lidt inde på det, at jeg jo vil først og fremmest bruge alle de sædvanlige kanaler og de meldinger, jeg får, og i det hele taget tage de initiativer, som jeg kan, men i forhold til det, hvad vi struktureret har besluttet af opfølgning, vil det være sådan, at Servicestyrelsen kvartalsvis indsamler data fra udviklingsrådene på baggrund af indberetninger fra kommuner og regioner, og dem vil jeg selvfølgelig kigge med i, den indsamling af informationer, der kommer kvartalsvis.

Så vil udviklingsrådene årligt komme med en redegørelse om forholdene, altså lige som vi faktisk også har kendt det her i forbindelse med grundtakstmodellen, så fortsætter vi jo med et udviklingsråd, der vil lave en redegørelse om: Hvad sker der egentlig på området? og de vil også have nogle specifikke temaer, som de skal afdække i forhold til: Hvordan går det så rent faktisk? Og ud over, at de skal aflevere en årlig redegørelse, ja, så kan de når som helst rejse en problemstilling og f.eks. også rette henvendelse til mig, hvis man har observeret noget, som man synes, at det skal vi have kigget nærmere på.

Så jeg mener, der er rigtig god mulighed for at følge med i, hvordan det går på området, og det har jeg jo også syntes var vigtigt netop for at tage den bekymring, der har været, alvorligt i forhold til: Hvad vil der rent faktisk ske med udviklingen af de forskellige institutioner?

Så siger Lise, at det er sandelig ikke tilstrækkelig, at jeg bare vil følge udviklingen;

(ordret afskrift med forbehold for fejl og udeladelser).

jeg bør styre udviklingen. Og når det bliver rejst som et krav fra Socialdemokraternes side, så kan jeg jo bare understrege, at det er jo lige præcis det, vi gør. Vi styrer udviklingen gennem det, at vi nu f.eks. har lavet kommunalreformen og skabt, mener jeg, et bedre grundlag for netop at sikre en god social indsats på området. Og hvis der er nogle, der ikke vil være med til at styre, som ikke vil være med til at tage ansvar, ja, så er det jo lige præcis Socialdemokraterne, der ikke ønskede at gå ind et samarbejde på det her område.

Hvad er det så, der sker nu? Ja, vi får større, mere bæredygtige kommuner med et fagligt bedre grundlag for at gøre den sociale indsats.

Samtidig får kommunerne en række nye redskaber til at styrke kvaliteten af det, man gør. Man får VISO, som er den nationale videns- og specialrådgivningsinstitution, der kommer tilbudsportalen, som for første gang vil give et overblik over, hvilke sociale institutioner der er, og hvad deres indhold er. Det vil sige, når sagsbehandleren sidder med en borger, der skal på institution, kan man på hel anderledes forsvarlig vis vælge: Hvad er det for en institution, der nu matcher det behov, som borgeren har?

Der er etableret handicapråd i alle de nye kommuner, og der valgte vi jo, at de blev etableret allerede pr. 1. april, sådan så de kunne være med allerede her under sammenlægningen. Der er så udviklingsrådene, som nævnt til Martin Lidegaard, der nu skal følge, hvad der rent faktisk sker på området.

Og yderligere, som jeg var inde på i min besvarelse, så var der jo bred opbakning til sidste år at skærpe kravene til indholdet i en afgørelse i forhold til tidligere, så kommunerne jo i dag skal beskrive: Hvad er borgerens situation, og hvilken indsats har man så valgt i forhold til den situation? Og det er en markant styrkelse af borgernes retssikkerhed, som er sket med vedtagelsen af det lovforslag.

Så jeg synes i allerhøjeste grad, vi styrer i forhold til at øge kvaliteten og sikre borgerne en bredere indsats. Men når det er sagt, så vil jeg jo så også holde fast i, at vi har kommunalt selvstyre, og det så er kommunerne, der skal fylde rammerne ud, men jeg mener, vi med kommunalreformen og de forskellige tiltag har lavet nogle gode rammer, har givet et rigtig godt grundlag for kommunernes indsats på det her område.

Så synes Anne Baastrup, at ... eller Anne Baastrup bryder sig åbenbart ikke om min gennemgang af SL's rundspørge og synes, at jeg skulle være meget mere ydmyg i forhold til den rundspørge. Jeg synes, det er afgørende, når jeg bliver kaldt i samråd om sådan en rundspørge, at gøre rede for: Hvad kan man egentlig bruge den rundspørge til? Hvad er det, den bygger på? Hvad er fakta, hvad er følelser, holdninger, noget, man tror? Og det synes jeg er afgørende i forhold til, at vi får en bedre politisk debat om, hvad det er der skal til.

Og når f.eks. der bliver spurgt hos institutionslederne, 52 pct. har svaret, f.eks. af dem, 55 pct. kendte ikke deres budget på det tidspunkt, så er det da vigtigt at understrege i

(ordret afskrift med forbehold for fejl og udeladelser).

forhold til: Hvad er det så vi rent faktisk kan bruge den her rundspørge til? Og jeg vil bare sige, KL kaldte det for en »beskydning uden rygdækning«, og det synes jeg faktisk er meget rammende i forhold til, at vi ud fra en sådan rundspørge jo ikke kan foretage særlig meget i forhold til, at det ikke er dokumenteret. Det er ikke faktisk viden.

Og det har ikke noget at gøre med, at den her regering ikke ønsker at vide noget, tværtimod, så ønsker vi at vide noget, og derfor kan vi ikke bare basere tingene på en sådan rundspørge, men sørge for nøje at følge med i: Hvad sker der rent faktisk på området? Og hvis der er et sted, hvor vi har noget kendskab og noget faktisk, så er det jo netop i de nye rammeaftaler, som jeg synes har været et vigtigt element, som vi har fået med ind i forbindelse med kommunalreformen, for første gang er der nu et struktureret samarbejde mellem kommuner og regioner, som der jo ikke har været hidtil.

Det er sådan med rammeaftalerne, der skal kommunerne og regionen jo fastlægge: Hvor meget vil man trække, hvor meget forventer man at trække på de forskellige institutioner; hvad har man brug for af pladser? Det vil sige, man på hel anden vis end tidligere, får kendskab til: Hvad er behovet fra kommunernes side? Hvad skal regionerne kunne levere? og derfor kan vi om noget bruge rammeaftalerne til at se på: Hvordan er det gået; hvad er forventningerne? Og der synes jeg, det er positivt at se, hvor engageret man er gået ind i arbejdet omkring rammeaftalerne, og hvor ambitiøse de i øvrigt er, de rammeaftaler i forhold til udviklingen på området.

Så jeg ønsker bestemt at vide noget, men jeg ønsker at vide det rigtige, fordi det er afgørende for, at vi så kan sætte ind i forhold til den rigtige opfølgning.

Så er det sådan med igen ændringen af retssikkerhedsloven, at man ikke bare kan foretage en flytning, men den skal jo simpelt hen være begrundet, en sådan flytning. Og til spørgsmålet om opsættende, det er den ikke nødvendigvis, men det kan den være. Det vil afhænge af situationen. Men det er jo en skærpelse, at det nøje skal begrundes, hvorfor, og det kan jo f.eks. være med hensyn til, at man har den rigtige indsats, den rigtige hjælp og støtte til borgeren.

Og det er jo så i virkeligheden også svar til Vibeke Grave, nemlig med rammeaftalerne, at de er faktisk et rigtig godt redskab til at se: Hvordan ser det ud; hvor meget trækker man på hinandens faciliteter; hvad forventer man fremover?

Så i forhold til budgetterne, ja, det har været særdeles problematisk at finde ud af, hvordan ser budgetterne samlet ud, og det er på grund af sammenlægningskommunerne, at man i den her proces med de mange forskellige kommuner simpelt hen har svært ved at se: Hvordan ser det så ud i forhold til tidligere? Og nu er meldingen, at i løbet af januar regner man med at kunne give et overblik over budgetterne. Det tror jeg også jeg oplyste i

(ordret afskrift med forbehold for fejl og udeladelser).

forbindelse med det samråd, vi havde sidst om opinionsundersøgelse, og der får vi altså bedre kendskab til, hvordan ser budgetterne ud i kommunerne.

Så bliver jeg nødt til at sige, at så har jeg skrevet under undersøgelse - jeg fik simpelt hen ikke det sidste med fra Vibeke's side. Det vender du så tilbage til? (Vibeke Grave: Ja).
Godt .

Udvalgsformanden (Pia Kristensen):

Du må godt komme ind, Vibeke.

Vibeke Grave (S):

Det var et spørgsmål om, at det er jo dejligt, at man som borger har nogle rettigheder, og at der er blevet udviklet på det, men de her typer, vi taler om, autister og andre, de er jo ikke i stand til aktivt at bruge sådan nogle rettigheder selv. Så det er jo ikke altså en ny vinding for dem, kan man sige, at man får en sådan ting ind.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Det er jeg simpelt hen helt uenig i. Det kan godt være, at der kan være nogle, som måske har svært ved, hvad skal man sige, selv i egen person at udnytte deres rettigheder, men så er der måske pårørende eller andre nærtstående, der kan bistå i forhold til det. Og det, der jo er afgørende, altså her tidligere kunne en kommune f.eks. sige i forhold til en afgørelse, at borgeren visiteres hjælp efter paragraf ditten og datten. Punktum. I dag skal man i afgørelsen beskrive, hvad er borgerens situation, og derfor har man valgt et indsats sådan og sådan. Det giver en helt anderledes klarhed over: Hvad er det for en indsats, der er valgt, og på baggrund af hvilken situation? Det styrker i den grad borgeren eller borgerens nærtstående, pårørende med fleres muligheder for at gå ind og se: Er det nu den rigtige hjælp og støtte, vedkommende har fået? Så får vi gennemsigtigheden i forhold til de sociale tilbud, som yderligere gør, at man kan se: Matcher den institution så det behov for hjælp og støtte, som borgeren har? Og den gennemsigtighed har vi altså heller ikke i dag. Så er der VISO med muligheden for at søge rådgivning, få mere viden om den specifikke situation, man er i.

Så det er altså et markant løft, der både gør, at sagsbehandleren faktisk er meget bedre stillet i forhold til at vælge på borgerens vegne, men som så også gør, at borgerens mulighed for at gå ind og være i dialog om, hvad er det for en indsats eller gribe til klagemuligheder, er væsentligt styrket.

Udvalgsformanden (Pia Kristensen):

Tak til ministeren. Så tager vi en ny runde med spørgsmål. Den første er Martin Lidegaard.

(ordret afskrift med forbehold for fejl og udeladelser).

Martin Lidegaard (RV):

Ja tak. Jeg tror, den ydmyghed, som Anne Baastrup var inde på, uden jeg i øvrigt skal fortolke Anne Baastrup, handlede lidt om, at det er så store omvæltninger, der sker på det her område denne her gang, så jeg tror, vi alle sammen sidder sådan lidt med tilbageholdt åndedræt og tænker, uanset om vi har været med i det eller ikke har været med i det: Falder det hele nu på plads, og risikerer vi, der er nogle mennesker, der kommer i klemme i systemerne her?

Og jeg forstår jo også, ministeren er meget optaget af på et faktisk grundlag at følge udviklingen nøje, og det leder mig til at spørge, om ministeren ikke har lyst til at dele den viden, hun får, med os, og om vi måske kunne lave en aftale om, at vi f.eks. om 1 år eller 1½, hvad der er passende, beder ministeren om at lave en status, hvor vi både hører udviklingsrådene, som ministeren siger, men jo altså også brugerne, handicaprådene, organisationerne rundt omkring for at prøve at få et indblik og en idé om, hvordan det egentlig er gået.

Der vil så også have budgetterne fra 2008, som er lidt mere altså justeret måske, fordi det ... altså vi får jo utrolig mange henvendelser både som personer og som udvalg fra steder, hvor det går galt, men det er jo svært at vurdere, hvor udbredt fænomenet er, og jeg synes, vi skylder hinanden at følge op på det.

Så jeg vil spørge ministeren, om hun vil give tilsagn om en sådan redegørelse eller status om 1 års tid, hvor vi kan få samlet op på det, som ministeren kalder faktisk?

Udvalgsformanden (Pia Kristensen):

Ja tak. Lise von Seelen.

Lise von Seelen (S):

(lydudfald - glemt at tænde mikrofon).

Udvalgsformanden (Pia Kristensen):

Du var nok gået på alligevel, Lise. Og så er det Anne Baastrup, værsgo.

Anne Baastrup (SF):

Ministeren lever i en vildfarelse, hvis ministeren udelukkende baserer sin viden på rammeafgørelser eller rammeaftaler. Sagen er jo den, at langt de fleste amtskommunale institutioner er overgået til at være kommunale. I det, der tidligere var Nordjyllands Amt,

(ordret afskrift med forbehold for fejl og udeladelser).

der er der én specialinstitution for autister tilbage; resten har Aalborg Kommune, Ny Aalborg Kommune overtaget. Det betyder konkret, at en eventuel rammeaftale jo ikke betyder ret meget for de nordjyske børn og unge, fordi det er jo mellemkommunale aftaler så. Det, der er problemet der, er, at ministeren udelukkende lægger sin vægt på rammeaftalerne, aftalen mellem region - hvor nogle regioner ikke har de der tilbud - og så kommunerne.

Ministeren siger så, at en flytning kan muligvis få en opsættende virkning, men hvem skal afgøre, om den får en opsættende virkning al den stund, vi jo ved, at de sociale nævn har nogle sagsbehandlingstider på halve og hele år? Er det de sociale nævn, der skal træffe afgørelsen om, at en sådan flytning den skal have opsættende virkning?

Så siger ministeren, at det hele skal nok gå, fordi Udviklingsrådet holder øje med alt, og at hvis de har nogle konkrete problemer, ser nogle konkrete problemer, så er ministeren helt sikker på, at de nok vil rette henvendelse til ministeren. Har de en pligt til det? Kan de sidde på deres hænder og så i deres årlige redegørelser sige: Og i øvrigt så blev der nedlagt den institution for sent udviklede voksne på Fyn, og det var ikke så godt, fordi nu er de enkeltanbragt på institutioner for ældre?

En af grundene til, at jeg er noget optaget af det her problem, det er jo, at da socialministeren meldte ind til finansministeren i forbindelse med DUT-forhandlingerne, hvor mange penge der var nødvendige for, at kommunerne kunne varetage de sociale institutioner, der har man angiveligt, må jeg gå ud fra, regnet 424 mio. kr. galt. Og det synes jeg er en ret stor slat penge sidst på måneden, og det har jo som konsekvens - nu har de så fået pengene - men hvis det er det vidensniveau, ministeren arbejder efter, at man ikke ved, hvad der rent faktisk er blevet brugt af penge på de sociale institutioner, så kan vi virkelig få nogle problemer.

Så ved jeg ikke, om ministerens rundspørge er anderledes end min, men i min rundspørge, der står der rent faktisk, at 58,5 pct. af de her institutionsledere, der er blevet spurgt, de har et vedtaget kommunalt budget - og ministeren snakker om nogle helt, helt andre tal - de ved, hvad det er for nogle rammer, de arbejder efter i det næste år. Så derfor så forstår jeg slet ikke, hvordan ministeren fuldstændig kan afvise de her tal, som institutionslederne er kommet frem til. Ja tak.

Udvalgsformanden (Pia Kristensen):

Tak. Der er to spørgere mere på listen. Jeg er nødt til at bede om, det bliver lidt kortere spørgsmål, hvis ministeren skal nå at svare inden kl. 9. Den næste er Vibeke Grave.

Vibeke Grave (S):

(ordret afskrift med forbehold for fejl og udeladelser).

Ja, det kan godt være, jeg ikke fik formuleret det rigtigt her sidste gang, men det er da klart, at jeg synes jo også, en hvilken som helst rettighed, der bliver forbedret for en borger, er et plus. Men det er altså kun et plus i det øjeblik, man kan bruge sin rettighed til noget, og det vil sige, hvis man får dokumenteret, hvad ens behov er, hvilke muligheder ligger der så rent faktisk, og det er jo der, bekymringen befinder sig i forhold til det her samråd. Er der overhovedet de institutioner til stede, som man egentlig så ville kunne bruge af, eller bliver mange af de specialiserede institutioner så simpelt hen ... forsvinder de i løbet af kortere tid?

Og derfor synes jeg det er godt, som der bliver foreslået fra Lise og andre steder, at vi laver en undersøgelse på det her nu og en undersøgelse om 1 år for at se. Men samtidig med så synes jeg ikke bare, vi kan vente 1 år på, hvordan bliver udviklingen på det her område, fordi der ingen grund til at have en rettighed, hvis ikke den kan bruges til noget, og derfor er det lidt tilbage til det Lise startede med.

Der skal jo ske en styring af området her på en eller anden måde, sådan så borgeren ikke, kan man sige, undervejs reelt mister sine rettigheder, nemlig ved at der rent faktisk ikke er de tilbud til stede, som man egentlig dokumenterer, at man har brug for. Så der vil jeg gerne have, ministeren måske kan fortælle, hvordan hun aktivt vil gå ind og sikre nogle af de sammenhænge her. Tak.

Udvalgsformanden (Pia Kristensen):

Så er det Gudrun Laub.

Gudrun Laub (V):

Ja, tak til ministeren for gode svar. Nu kommer det lidt i omvendt rækkefølge, for det sidste Anne Baastrup siger om Nordjyllands Amt, vil jeg da gerne lige have, at vi måske lige ser på fra en anden vinkel, for Aalborg Kommune er jo så stor en kommune, så de kan alting selv, og jeg ved, at mange af de institutioner, som er Nordjyllands Amts, i praksis har været drevet af Aalborg Kommune. Og så vil jeg spørge, om ministeren har noget oversigt over den type institutioner, som altså rent faktisk har været drevet af kommunen, og det ved, det gælder for Aalborg Kommune, på amtets vegne?

Så vil jeg gerne høre med hensyn til VISO, hvor det skulle jo være hjælp, altså: Hvor langt er vi fremme med det, for nu er det jo først pr. 1. januar, at kommunalreformen fuldt ud træder i kraft, så hvor langt er VISO fremme til, at man virkelig kan trække på det og bruge det i forhold til de grupper, der skal med nu?

Og så vil jeg sige, at jeg synes, at det var en meget fin balance, ministeren havde mellem det med at styre og sikre god kvalitet og så respektere kommunens selvstyre. Og nu

(ordret afskrift med forbehold for fejl og udeladelser).

lyder det fra oppositionens side, som om man har ingen tillid til de nyvalgte kommunalpolitikere, der har engageret sig i det sociale område - det er jo sådan set det, det handler om her: samarbejdet mellem fagpersonerne og kommunalpolitikere. Og så vil jeg spørge ministeren, om de nyvalgte kommunalpolitikere, som beskæftiger sig med det sociale område, på hendes møder med dem rundt omkring, om de har været engagerede, eller om de har givet udtryk for, at her er noget, man ønsker først og fremmest at spare, eller er det, man giver udtryk for, det er først og fremmest, at man vil sikre en god kvalitet for de her grupper borgere?

Udvalgsformanden (Pia Kristensen):

Ja tak. Så er det socialministeren.

Socialminister (Eva Kjer Hansen):

Ja tak. Jeg hilser det virkelig velkommen, at vi har det her samråd, fordi jeg kan simpelt høre, at der er nogle misforståelser omkring indholdet og de enkelte elementer omkring kommunalreformen, som er vigtige at få afklaret. Og det ene er rammeaftaler, og det var Anne Baastrup, der var inde på det. Rammeaftalerne indeholder jo alle institutioner, også de overtagne institutioner. Altså, alle kaninstitutioner, som er overgået til kommuner, er jo med i rammeaftalen, og så også de institutioner, som regionerne fortsat driver. Og jeg forstod, Anne Baastrup ligesom havde indtryk af, at det kun var de regionale institutioner, men det er det ikke. Det er alle kaninstitutioner, og så er der oven i købet i rammeaftalerne også nogle skalinstitutioner med, og det tolker jeg derhen, at kommunerne jo finder ud af, at det er faktisk en god idé at snakke sammen om: Hvem benytter hvad af hinandens tilbud? Så det er jo netop alle institutioner, vi på den måde kan se, hvordan udviklingen rent faktisk sker.

Og den anden misforståelse tror jeg er - det var Vibeke, der gav udtryk for det - altså der er jo også indgået tryghedsaftaler, som betyder, at kommunerne de første 2 år har forpligtet sig til indbyrdes fortsat at benytte de tilbud, som de har overtaget. Altså, der er både rammeaftalerne, og der er tryghedsaftalen, og det tror jeg er vigtigt lige at få slået fast, at de rent faktisk er der. Og det er jo netop med henblik i at have snor i: Hvad sker der rent faktisk på området?

Ja, Martin, du talte om store omvæltninger, og vi sidder nok alle sammen med tilbageholdt åndedræt. Ja, det er jo rigtigt, fordi det er jo meget store omvæltninger, altså, det er lidt af en proces, der bliver gennemgået i kommunerne lige nu. Og det er derfor, jeg så også synes, det er vigtigt, at vi ikke kommer med nogle skræmmebilleder, som er uden hold i virkeligheden, men at vi rent faktisk prøver at forholde os til: Hvordan går det så rent faktisk? Hvis vi skal, som Lise von Seelen var inde på, forebygge, at usikkerheden breder

(ordret afskrift med forbehold for fejl og udeladelser).

sig, så er det netop vigtigt, at vi lige trækker vejret dybt og siger: Hvad er det egentlig denne her rundspørge så viser? Og det er faktisk det, jeg har forsøgt at gøre rede for over for udvalget, at jeg synes, vi lige skal prøve at se: Hvad er det rent faktisk, vi kan tolke ud af den undersøgelse, hvad er det, den siger om, hvordan udviklingen går?

Og jeg synes, det er et område, som netop er følsomt, hvor man ved, det betyder ualmindeligt meget for den enkelte person og den enkelte familie, hvilken hjælp man får, om det er den rette hjælp, og om den kommer i tide, og derfor er det ikke hjælpsomt, hvis vi så fra politisk hold bidrager til at skabe usikkerhed om, hvordan det ser ud rundt omkring.

Jeg vil gerne følge op om godt og vel et års tid i forhold til status, fordi den første årlige redegørelse fra udviklingsrådene vil vi have i begyndelsen af 2008, og den vil jeg selvfølgelig gerne sende over til Socialudvalget. Jeg vil i det hele taget gerne følge op i forhold til de informationer, vi har, sådan så det er muligt at følge med i: Hvad sker der rent faktisk på området?

Og derfor vil jeg til Lise von Seelen sige, at når der bliver efterlyst en status på, hvordan ser det ud nu, jamen så vil jeg gerne sende et notat over omkring rammeaftalerne, som jeg tror det kunne være nyttigt for udvalget at få kendskab til, fordi det er jo en beskrivelse af, hvordan er situationen her og nu, og så kan man følge med i udviklingen.

Og der er jeg altså nødt til at gentage, at når Lise von Seelen taler om dramatiske forandringer og mindre specialiserede institutioner, og det skal vi være rigtig nysgerrige på, så er jeg enig i, at det skal vi være rigtig nysgerrige på, men som jeg gjorde rede for i min besvarelse, så er der intet, der tyder på en afspecialisering. Der er jo også den her tryghedsaftale. Vi kan se ud af det, hvad kommunerne har oplyst, at de ikke griber til afspecialisering som sådan, og jeg havde nær sagt: Hvorfor skulle de også det? fordi de vil jo være interesseret i at sikre, at borgerne får den hjælp og støtte, som de lige præcis har behov for.

Og det her med de dramatiske forandringer kan vi altså ikke sige, at det finder sted i forhold til institutionerne. Det er i høj grad de samme borgere og de samme medarbejdere, der er rundt omkring, og man fortsætter i virkeligheden som hidtil. Der sker så nogle dramatiske forandringer i forhold til myndighedsopgaverne, hvor vi nu får sikret, at der er én myndighed, der har det samlede ansvar for indsatsen over for borgeren, og det tror jeg er en rigtig positiv dramatisk forandring, fordi borgeren så ikke længere bliver kastebold mellem myndigheder, der strides om, hvem der egentlig har ansvaret for indsatsen og for finansieringen.

Men jeg vil sørge for, at der kommer sådan et statuspapir over nu.

Så har jeg sagt det med, at alle kaninstitutioner er også med i rammeaftalerne, og

(ordret afskrift med forbehold for fejl og udeladelser).

som sagt, udviklingsrådene vil følge med. De skal årligt lave en redegørelse, og de kan indimellem rette henvendelse. Men jeg har også bedt om, at afspecialisering netop skal være et særligt fokusområde i 2007, for jeg tror, det er det, der har været allermest diskussion omkring, og jeg synes, det er afgørende at følge udviklingen i forhold til specialiseringen.

Og som sagt, Anne, så vil jeg så også kvartalsvis kunne se de indberetninger, som Servicestyrelsen får omkring udviklingen, og det synes jeg faktisk er at følge udviklingen tæt at få en kvartalsvis afrapportering, hvordan det ser ud.

Så er det rigtigt, at der blive jo sat 424 mio. kr. af i en ramme baseret på nye tal, som kom undervejs, og det synes jeg, det er jo helt fair, at vi så tager højde for, at nu er der faktisk nogle nye tal og retter ind efter dette.

I forhold til rundspørgen skal jeg sige, at jeg tror, at det er, fordi Anne og jeg taler om to forskellige spørgsmål. Der er et spørgsmål, der hedder: Kender du på nuværende tidspunkt din institutions budget for 2007? Der er der 54,7 pct., der siger nej. Men det er så rigtigt, at der er andet spørgsmål, som hedder: Er kommunens budget for 2007 vedtaget? Og der er der 58,5 pct., der svarer ja. Men der er altså en forskel på, om kommunens budget er vedtaget, og om man kender sin egen institutions budget. Men jeg tror, det er der, at der er forskellige tal, og det ene er altså som sagt knap 55 pct., der siger nej til, at de kender institutionens budget, og der er så 58,5 pct., der kan svare ja til, at kommunens budget er vedtaget.

Og endelig skal jeg til Anne Baastrup sige, at det er jo nævnene, der skal hurtigt træffe en beslutning om, hvorvidt det skal have en opsættende virkning.

Til Vibeke: Jeg har nævnt det her med tryghedsaftalen og rammeaftalerne, så der er altså ikke institutioner, der bare sådan forsvinder op i den blå luft, og selvfølgelig gør de ikke det, fordi borgerne har jo stadig væk behov for hjælp og støtte. Og tværtimod, vil jeg så også sige, at vi får et bedre kendskab til institutionerne qua det, at der kommer tilbudsportalen, der altså giver det her landsdækkende overblik, og der er krav om, hvad der skal være oplyst på tilbudsportalen. Og det er sådan, at man nu er i gang med indberetninger, den blev åbnet her 1. december, og 1. april skal tilbudsportalen med alle oplysninger være på plads. Og det vil sige, alle godkendte institutioner, uanset i hvilket regi de bliver drevet, skal give de her oplysninger, som man altså får adgang til: Hvad er det, den institution kan byde på?

Og jeg tror også, jeg ... til Gudrun skal jeg så lige sige, jeg ved ikke, om vi har overblikket, men altså der er jo forskellige kommuner, der har også har drevet meget specialiserede institutioner tidligere, så absolut er der mange kommuner, der på forhånd har et kendskab til det. Og som nævnt, det, vi kan se ud af rammeaftalerne, er, at kommunerne er gået meget engagerede og ivrige ind i den her opgave med henblik på at være driftsherrer

(ordret afskrift med forbehold for fejl og udeladelser).

for en række nye institutioner. Jeg kan så ikke specifikt, hvordan det ser ud i Aalborg, men det kan vi jo i givet fald i hvert fald få bedre kendskab til.

VISO går også som planlagt. Netop nu bliver der underskrevet kontrakter med hele det her netværk af leverandører, altså eksperter og folk, der arbejder med metoderne på institutionerne rundt omkring. Og der har været stor interesse for at være leverandør af ydelser til VISO, så det går planmæssigt frem, og vi forventer, at VISO er funktionsdygtig her den 2. januar. Selvfølgelig vil der kunne være nogle ting undervejs, som der skal rette ind efter, og som der også skal tages højde for, men det går planmæssigt.

Udvalgsformanden (Pia Kristensen):

Ja tak. Jeg har tre spørgsmål stående på listen, og jeg må anmode om, det bliver super, super korte spørgsmål. Den første er Anne. Værsgo.

Anne Baastrup (SF):

Jamen bare lige kort til Gudrun for, at hun skal vide, hvilken ramme vi arbejder inden for. Dengang man lavede hele lovgivningen, da så vi så, at der var økonomiudvalg, der fik forelagt, at man skulle overtage en kaninstitution med den begrundelse ... (Spørgsmål fra udvalgsmedlem). Det er et spørgsmål om tillid til kommunalpolitikere. Jeg har tillid til kommunalpolitikere, men når jeg ser økonomiudvalgsdagsordener, der går på, at man vil anbefale at tage en kaninstitution, fordi den ligger på en attraktiv grund, der kan udstykkes, så synes jeg, at man lige skal genoverveje, hvor meget tillid man kan have, når der samtidig ikke er tilstrækkelig med penge. Det er bare ligesom for den ramme.

Men jeg synes jo, at socialministeren hun er begyndt at blive lidt mere til at snakke med. I stedet for at afvise den her rundspørge, så burde du have sagt, du er glad for undersøgelsen; du er glad for, at der er nogle, der følger med; du er glad for, der en faglig organisation, der interesserer sig for det faglige indhold. Det, jeg så konkret vil spørge dig om, er: Hvor hurtigt kommer et socialt nævn med en afgørelse om, at en borger, der skal flyttes, skal have opsættende virkning? Er det noget, der overhovedet teknisk kan nå at lade sig gøre?

Og så vil jeg opfordre dig til, at det her udviklingsråd de simpelt hen har en pligt til løbende at orientere over for dig, når de kan se, at der er ændringer i visitationspraksis, afspecialisering og borgere, der flyttes. Tak.

Udvalgsformanden (Pia Kristensen):

Ja tak. Jeg vil sige, at man kan stille spørgsmål til ministeren og ikke udvalgets øvrige

(ordret afskrift med forbehold for fejl og udeladelser).

medlemmer. Næste spørger er Lise von Seelen. Værsgo.

Lise von Seelen (S):

Ja tak. Nu må jeg hellere huske den der. Når vi ser, at der er kommuner, der laver besparelser, så er det jo naturligvis ikke, fordi vi ikke tror, at de har en ubændig trang til gerne at ville det; så er der, fordi de har de her meget vanskelige økonomiske kår, der gør, at de må handle nogle gange imod det, de i virkeligheden havde lyst til.

Jeg vil gerne kvittere, minister, for det, der bliver sagt omkring en status, når der er gået et år, og jeg vil også meget gerne kvittere for den rammeaftale, vi får sendt over eller en status på, hvordan de ser ud. Kunne vi ikke få samtidig med den rammeaftale en status på de visitationsregler, der i dag findes og så også samle dem op omkring et år ... når der er gået et år? Fordi så vil vi være meget klogere på, hvilke forandringer der har fundet sted i forhold til visitationerne, og det ville vi være meget optaget af. Og hvis ministeren ville sige ja til det, så må jeg sige, så synes jeg, det her har været et rigtig godt samråd.

Udvalgsformanden (Pia Kristensen):

Den sidste, Martin Lidegaard. Værsgo.

Martin Lidegard (RV):

Ja tak. Jeg vil også meget gerne kvittere, og det var også i forhold til statussen. Jeg synes, det er naturligt at tage sådan en status med udgangspunkt i udviklingsrådenes indberetninger om godt et år der. Det er helt oplagt, men jeg synes også, det vil være oplagt, hvis man så skal lave sådan en status, at høre brugerorganisationerne, altså dem, der repræsenterer dem, der bruger de her institutioner. Det er trods alt dem, som det hele handler om. Så jeg vil bare lige være sikker på, at ministeren også er med på at lave sådan en - det kan man diskutere formatet af, men en form for høring eller rundspørge blandt de mest centrale brugerorganisationer.

Udvalgsformanden (Pia Kristensen):

Sidste ord får socialministeren.

Socialminister (Eva Kjer Hansen):

Ja, til Anne skal jeg sige bare sådan for god ordens skyld: Jeg er skam rigtig glad for, at den faglige organisation eller at de faglige organisationer interesserer sig for indholdet. Og jeg har jo haft flere snakker med dem om det og var f.eks. her for nylig til SL's årsmøde, fordi jeg synes jo netop, at det er vigtigt at have dialogen med de faglige grupper. Så det er rigtig

(ordret afskrift med forbehold for fejl og udeladelser).

godt. Men når man så laver en rundspørge, som fremkalder en overskrift »Handicappede bliver ramt af sparekniven« så synes jeg, at så burde det være baseret på nogle objektive fakta.

Jeg synes, man er nødt til at forholde sig til: Hvad er det indholdet af en sådan rundspørge egentlig bygger på? Og hvis ikke man gør opmærksom nøje på, hvad er det indholdet er, ja, så er det, at man jo risikerer, at det bare bidrager til at fremmane skræmmebilleder, og det synes jeg simpelt hen ikke vi er tjent med. Det synes jeg slet ikke borgerne er tjent med. Men det kan vi jo så have forskellige synspunkter om, hvorvidt ... hvor vigtigt det er, hvilket grundlag man taler ud fra.

Jeg har jo så syntes, at det var vigtigt at følge udviklingen på det her område meget nøje, og det er derfor, alle de forskellige elementer af opfølgning de jo så også indgår i kommunalreformregi.

Hvor hurtigt et nævn skal træffe afgørelse, jamen det kan man jo ikke sige noget præcist om. Det afhænger jo meget af situationen. Og det er svært at komme det nærmere, men det er som nævnt nævnet, der skal træffe afgørelsen, og det må jo bero på den konkrete situation, hvad man når frem til.

Ja, til Lise von Seelen skal jeg sige, at nu har vi jo en regering, som synes, at vi skal ... at de aftaler, der bliver indgået, bl.a. dem med kommunerne, at de så også skal overholdes, og derfor har vi jo en løbende diskussion med kommunerne om, hvordan de økonomiske forhold ser ud, og jeg tror, at det, Lise von Seelen får til besparelser sådan helt generelt ud i den ... bare sådan slående ud i luften, det er jo rent faktisk en ramme, hvor der er aftalt en vækst, men hvor der jo så selvfølgelig skal prioriteres i kommunerne i forhold til indsatsen på de konkrete områder.

På spørgsmålet, om jeg kan lave sådan en status for visitationsreglerne, der må jeg sige, at det vil jeg ikke kunne gøre, fordi det er jo nu en gang kommunerne, der fastlægger serviceniveaet i den enkelte kommune, og det ville jo så simpelt hen kræve, at man skulle indsamle, hvordan det lige præcis ser ud rundt omkring i kommunerne. Så jeg vil ikke love at give en status på visitationsreglerne i de enkelte kommuner.

Til Martin vil jeg bare bekræfte, at jeg vil sende den der status over, og det vil jo være sådan, at brugerorganisationerne skal se på de her redegørelser, og dermed får vi jo så også brugerorganisationernes besyv med.

Og så vil jeg også sige, at jeg synes, det har været rigtig godt, at vi har haft denne her snak, fordi jeg tror, det har været med til at skabe klarhed over, hvor mange ting der egentlig er tænkt med ind i relation til kommunalreformen, og jeg tror i hvert fald, at det har været vigtigt lige at få givet det her kendskab til, hvordan det rent faktisk ser ud på området.

(ordret afskrift med forbehold for fejl og udeladelser).

Udvalgsformanden (Pia Kristensen):

Tak til socialministeren for besparelserne, og vi vil gerne anmode om, at talepapirerne bliver oversendt til udvalget.

SLUT